

මනුෂ්‍යයන් වෙත

"පසුව, සියල්ල දැන් සමීපීය වී ඇති බවත්, ශුද්ධ ලියවිල්ල ඉටු වන බවත් යෙසුස් දැන, 'මට පිපාසයි' කියා කීවේය. වයින් විනාකිරි භාජනයක් එහි තිබූ බැවින්, ඔවුන් එහි ස්පෝන්ජියක් පොඟවා, හිසොස් පැළයේ කඳක් මත ස්පෝන්ජිය තබා, එය යෙසුස්ගේ තොල් වෙතට ඔසවා තැබූහ." (යොහන් 19:28)

මනුෂ්‍යයන් බැලූ විට, එම ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශය අපට කිසිවක් අදහස් නොකරයි. කුරුසියේ පැය හයක් ගත කිරීමෙන් පසු වියළී ගොස් විජලනය වූ මිය යන මිනිසෙකුගෙන් ඔබ අපේක්ෂා කරන දේ හරියටම එයයි. "මට පිපාසයි." ඇත්ත වශයෙන්ම, ඔහු කියන්නට යන්නේ එයයි. නමුත් මම හිතන්නේ ඔහු තවත් බොහෝ දේ කියයි. මෙය සමීපීයත්වය පිළිබඳ ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයක් බව මම ඔබට යෝජනා කරමි.

කුරුසියේ සඳහන් වූ බිම් වර්ග දෙකක් ඔබට මතක ඇති. කුමන එකද යන්න දැන ගැනීම ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයක් වේ. මතෙව් 27:34 හි යෙසුස් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසන විට, බයිබලය අපට පවසන්නේ ඔහුට "පිත්තාශය සමඟ මිශ්‍ර කළ වයින්" ලෙස හඳුන්වන පානයක් පිරිනමන ලද බවයි. පිත්තාශය මත්ද්‍රව්‍යය නොවන නිසා නාශකයක්, හිරිවැටීමේ කාරකයක් විය. කුරුසියේ රෝමානුවන් පවා ඔවුන් තුළ දයාවේ ස්පර්ශයක් තිබුණි. ඔවුන් මිනිසෙකු කුරුසියේ තැබීමට පෙර, ඔහුගේ මනස බොඳ කිරීමට සහ වේදනාව දරා ගැනීමට ඔහුට යමක් ලබා දුන්හ. යෙසුස් වහන්සේට එය පිරිනැමූ විට, ඔහු එය ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයක් ලෙස. ඔහු පැවසුවේ, "නැහැ" කියාය.

"ඔහු එය ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයක් කරන්නේ ඇයි?" එක් හේතුවක් නම් නිසැකවම යෙසුස් වහන්සේ කිසිදු ගැලවීමක් හෝ කෙටිමං තෝරා නොගන්නා බවයි. කුරුසියේ සමීපීයත්වය බර සහ සමීපීයත්වය කෝපය වැදගත්කරමින් ඔහු අධිෂ්ඨාන කරගෙන සිටියේය. කුරුසියෙන් කරන ලද මෙම ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශය හතෙන් ඔහුගේ මුළු ජීවිතය සහ දේවස්ථානය සාරාංශගත කිරීමට හැකි වන පරිදි, එහි එල්ලී සිටියදී යෙසුස් වහන්සේට අවශ්‍ය වූයේ ඔහුගේ සමීපීයත්වය මානසික හැකියාවන්ය.

නමුත් පැය හයකට පසු තවත් පානයක් පිරිනමනු ලැබේ. එය විනාකිරි සමඟ මිශ්‍ර කළ වයින් ලෙස අපට හඳුනාගෙන ඇත. එය වෙනස් විය. එය ලාභ වයින්, කිසිසේත් පැසවීම සිදු නොවේ, පැසවීම කිසිසේත්ම සිදු නොවේ; එය විනාකිරි සමඟ මිශ්‍ර කළ වයින් ය. වද්වතුන් සාමාන්‍යයෙන් පවසන්නේ, "එක් කොටසක් වයින්, විනාකිරි කොටස දෙකක්" යනුවෙනි. එයට පිත්තාශයක් නොතිබුණි, එයට හිරිවැටීමේ බලපෑමක් නොතිබුණි. ඕනෑම දෙයක් නම්, එය ඔහුගේ ඉන්ද්‍රියන් උත්තේජනය කරනු ඇත. එවිට යෙසුස්, "මට පිපාසයි" යැයි පැවසූ අතර, ඔවුන් එය ඔහුට දුන්හ.

ඉතින් ඔහු දෙවන පානය පානය කළේ ඇයි? 28 වන පදය බලන්න. "පසුව, සියල්ල දැන් අවසන් වී ඇති බව දැනගෙන ශුද්ධ ලියවිල්ල ඉටු වන පිණිස" මිනිස්සුනි, දෙවියන් වහන්සේ කුරුසියේ එල්ලී සිටින බවට තවත් සාක්ෂියක් තිබේ. ඒ මොහොතේ යෙසුස් දැන සිටි දේ දෙවියන් වහන්සේට පමණක් දැනගත හැකි බව ඔබට පෙනේ. පැය හයක වේදනාකාරී, මනස අවුල් කරවන වේදනාවකින් පසුව සහ ඔහු මිය යාමට මොහොතකට පෙර, කුරුසියේ එල්ලී සිටි මිනිසා තම ජීවිතය පිළිබඳ අනාවැකි 700 කට අධික සංඛ්‍යාවක් ගැන මෙනෙහි කළේ ඒවා සියල්ලම ඉටු වී ඇත්දැයි බැලීමටය. පහත දැක්වෙන්නේ යෙසුස් වහන්සේගේ මරණය පිළිබඳ අනාවැකි පමණි.

හුරුපුරුදු මිත්‍රයෙකු විසින් කරන ලද පාවාදීම. (ගීතාවලිය 41:9)

ගෝලයන් අත්හැරීම. (ගීතාවලිය 31:11)

බොරු චෝදනා. (ගීතාවලිය 35:11)

ඔහුගේ චිත්ශ්වයකරුවන් ඉදිරියෙහි නිහඬතාවය (යෙසායා 53:7)

නිර්දෝෂී බව ඔප්පු වීම (යෙසායා 53:9)

අපරාධකරුවන් සමඟ උන්වහන්සේගේ ගණන් කිරීම (යෙසායා 53:12)

කුරුසියේ ඇණ ගැසීම. (ගීතාවලිය 22:16)

නරඹන්නන්ගේ සමච්චල් කිරීම. (ගීතාවලිය 109:25)

ගැලවීම නොලැබීමේ උපහාසය. (ගීතාවලිය 22:7,8)

ඔහුගේ ඇඳුමේ සඳහාම සුදුව. (ගීතාවලිය 22:18)

ඔහුගේ සතුරන් සඳහා යාච්ඤාව. (යෙසායා 53:12)

දෙවියන් වහන්සේ විසින් අත්හැරීම. (ගීතාවලිය 22:1)

ඔහුගේ ආත්මය පියාණන්ගේ අතට භාර දීම. (ගීතාවලිය 31:5)

ඇටකටු නොබිඳී යාම. (ගීතාවලිය 34:20)

ධනවතෙකුගේ සොහොන් ගෙයක හුමදානය. (යෙසායා 53:9)

මගේ පිපාසයට ඔවුන් මට විනාකිරී දුන්නා (ගීතාවලිය 69:21)

මරණය ගැන පමණක් බොහෝ අනාවැකි ඇති බව ඔබ දැන සිටියාද? මේ මිනිසා නිකම මිනිසෙක්ද? ඒ සියල්ල ගැන සිතමින් සිටියදී, ඔහුට තවමත් ඉටු නොවූ එකක්, අවසාන අනාවැකියක් මතකයට ආවා. ගීතාවලිය 69:20 අනාවැකි පළ කළේ විනාකිරී පෑ කරනු ලබන බවත් එය පරිභෝජනය කරනු ලබන බවත්ය, යේසුස් වහන්සේ එසේ කරන බවත් ඔහු සියලු අනාවැකි ඉටු කළ යුතු බවත් දැන, එම ඉටුවීමට හේතු වන දෙයක් පැවසීය. ඔහු මෙසේ පැවසීය, "මට පිපාසය." ඔවුන් ඔහුට විනාකිරී දුන්නා. එය සම්පූර්ණත්වය පිළිබඳ ප්‍රකාශයක් විය. නමුත් ඊටත් වඩා වැදගත් වන්නේ, එය මාංසගත වීමේ ප්‍රකාශයකි.

යේසුස් වහන්සේ කුරුසියේ සිට මෙම ප්‍රකාශය කිරීමට හේතු දෙකක් තිබිය හැකිය. එකක්, එය අනාවැකිය සම්පූර්ණ කිරීමට; දෙවනුව, මිනිසා පිපාසයෙන් සිටි නිසා. පළමු හේතුව ඔහු දෙවියන් වහන්සේ බව අපට පෙන්වන අතර දෙවන හේතුව ඔහු මිනිසෙකු බව පෙන්වයි. එක්ව, ඔවුන් නැවතත් ඉතිහාසයේ ශේර්ෂ්ඨතම ප්‍රකාශය වන අවතාර වීමේ ප්‍රකාශය තහවුරු කරයි. අවතාර වීම යන්නෙන් අදහස් කරන්නේ මෙම මිනිසා, යේසුස් වහන්සේ, මාංසයෙන් ඇසුරුම් කරන ලද දෙවියන් වහන්සේ බවයි. බයිබලය පුරා ඒ සඳහා ප්‍රකාශ තිබේ. යොහන් තම ශුභාරංචිය ආරම්භ කළේ "ආරම්භයේ දී වචනය විය" (එය යේසුස් වහන්සේට රූපකයක් විය) යනුවෙනි. "පටන්ගැන්මේදී වචනය විය, වචනය දෙවියන් වහන්සේ සමඟ විය, වචනය දෙවියන් වහන්සේ විය." (යොහන් 1:1) ඉන්පසු පද 14 කට පසුව, ඔහු මෙසේ පැවසීය, "වචනය මාංසයට පත් වී අප අතරේ මෙහි වාසය කළේය."

කොලොස්සී 2:9 පවසන්නේ, "මක්නිසාද ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තුළ දේවත්වයේ සියලු පූර්ණත්වය ශාරීරිකව වාසය කරයි," නැතහොත්, 1 තිමෝති 3:16, පාවුල් තිමෝතිට මෙසේ පවසයි, "ඔහු ශරීරයක් තුළ පෙනී සිට ආත්මයාණන් විසින් නිදේස් කරනු ලැබීය," සහ ලැයිස්තුව දිගටම පවතී.

සහ තවත්. මට මෙය ජ්‍යෙෂ්ඨ රමණවත් ලෙස අවධාරණය කළ නොහැක. අවතාරය පිළිබඳ ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශය ඇතිවීමේ මහාද්විපික බෙදීමයි, එය එක් ආකාරයකින් හෝ වෙනත් ආකාරයකින් ගලා යයි. ලෝකය ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේට ආදරය කරන බව ඔබට පෙනේ. ඇමරිකාවෙන් සියයට අනූවක් පවා තමන් කිහිපයක් බව කියා සිටින අතර, සෑම කෙනෙකුම ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේට කැමතියි, මන්ද ඔහු ආදරණීය, කල්‍යාණවත්ත, උණුසුම් හා අපැහැදිලි වූ අතර ලෝකය ඔහු හොඳ ගුරුවරයෙකු, ශ්‍රේෂ්ඨ දාර්ශනිකයෙකු සහ කල්‍යාණවත්ත මිනිසෙකු බව කතා කිරීමට උනන්දු වේ. නමුත් ඔබ ඔහුව දෙවියන් වහන්සේ මාංසයෙන් පැමිණි බව පිළිගන්නේ නැත්නම්, බයිබලය කිසිදු රිද්මයක් හෝ තර්කයක් නොකරයි. එය සියලු මනුෂ්‍යයන්ට වර්ගයාගේ තීරණාත්මක ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයයි. ඔහු මාංසයෙන් පැමිණි දෙවියන් වහන්සේ බව ඔබ විශ්වාස කරන්නේ නම්, අනෙක් සියල්ල ගැලපේ. ඔහු ජලය මත ඇවිද ගියාද? ඇත්ත වශයෙන්ම, ජලය සෑදූ තැනැත්තාට ඒ මත ඇවිදින්න පුළුවන් නේද? ඔහු සොහොනෙන් එළියට ආවාද? ජීවිතය වෙනස් කළ තැනැත්තා, මරණයට ඔහුව අල්ලා ගැනීමට නොහැකි වීම පුද්ගලයන්ද? කුරුසියේ එල්ලී "ඔබේ පව් කමා කර ඇත" යැයි ඔහුට පැවසිය හැකි වීම. ඔහු එම කුරුසියේ දෙවියන් නම්, ඔහුගේ මරණයට ගැලවීමේ වැදගත්කමක් තිබීම පුද්ගලයන් නොවේ.

අපේ ජීවිතයේ තීරණාත්මක තීරණය නම්: මේ මිනිසා ඇත්තටම දෙවියන් වහන්සේද? නැත්නම්, දෙවියන් වහන්සේ ඇත්තටම මේ මිනිසාද? එව්වරයි. "මට පිපාසයි" යන ජ්‍යෙෂ්ඨ පවසන්නේ "ඔව්" කියයි. ඔව්, ඔහු පිපාසයෙන් සිටියා. ඔහු මාංසයෙන් පැමිණි දෙවියන් වහන්සේය.

ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේගේ මාංසයෙන් පැමිණි දෙවියන් වහන්සේගේ අවතාරය අපට සියල්ල අදහස් කරන ඉතා ජ්‍යෙෂ්ඨ රාශියක එදිනෙදා ක්‍රමයක් ඇති බව මම ඔබට යෝජනා කිරීමට කැමැත්තෙමි. අහසේ තරු තැබූ, ලෝකය පැවැත්මට කතා කළ සහ ඔබේ මවගේ කුසේ ඔබට ජීවිතය ලබා දුන් දෙවියන් වහන්සේ, දෙවියන් වහන්සේ පැමිණ, ජීවත් වී කුරුසියේ මිය ගියේ ඔබට දැනෙන දේ ඔහුට දැනෙන පරිදි, ඔබ දහඩිය දමන ආකාරයට දහඩිය දමන ලෙස, ඔබ රිදවන ආකාරයට රිදවන ලෙස සහ ඔබ අඬන ආකාරයට අඬන ලෙසයි. කතාගාටුදායක යථාර්ථය නම්, බොහෝ අය ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේ පිළිගන්නා අතර මම දැන් ක්‍රිස්තියානි ජනතාව ගැන පවා කතා කරමි, නමුත් උන් වහන්සේ ඔවුන්ගේ එදිනෙදා ජීවිතයට සැබවින්ම බලපෑම් කිරීමට කැමති ආකාරය පිළිබඳව ඔවුන්ට ඇත්තේ ඉතා අල්ප අවබෝධයකි.

බොහෝ අය ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේව දකින්නේ ආගමක්, ක්‍රිස්තියානි ධර්මයක්, ආයතනයක්, පල්ලියක්, හැසිරීම් සංග්‍රහයක්, බයිබලයක් පිහිටුවීමට පැමිණි මිනිසෙකු ලෙසයි, ඔවුන් සිතන්නේ එය එයයි. නැහැ! ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේ මේ පොළොවට පැමිණ එම කුරුසියේ එල්ලී ආගම ස්ථාපිත කිරීමට නොවේ. ඔහු පැමිණියේ සබඳතා නැවත ස්ථාපිත කිරීමටයි.

ඔයා ඒක කලින් අහලා ඇති, ඒත් තාමත් තේරෙන්නේ නෑ. ඔයා විශ්වාස කරන විදිහට ජ්‍යෙෂ්ඨ වහන්සේ මාංසයෙන් ආවා, මෙහෙ හිටියා, ඒක කළා, ආපහු ස්වර්ගයට ගියා, එයා කළ දේ වැදගත්, නඩුව ඉවරයි. මෙහෙ නැති කෙනෙක් එක්ක ඔයාට කොහොමද සම්බන්ධයක් තියෙන්නේ? ඔයාට එයාව ජේන්නේ නෑ, අල්ලන්නේ නෑ, දැනෙන්නේ නෑ, ඇහෙන්නේ නෑ. අපි නරක සිහිනයක් දැක්ක අවුරුදු හයක පොඩි කෙල්ල වගේ. එයාගේ අම්මා අඬ අඬා එයාට ඩොරේයා දීලා නිදහස වර්ධනය කරගන්න හදනකොට එයාගේ නිදන කාමරයට ගියා, එයාව අතගාලා කිව්වා, "දැන් පැටියෝ, ආපහු නිදාගන්න, ජේසු ඔයා එක්ක ඉන්නවා." පොඩි කෙල්ල ආපහු බලලා කිව්වා, "හොඳයි, ඔයා ජේසු එක්ක මෙතන ඉන්න, මම තාත්තත් එක්ක එතනට යනවා."

දැන් අපි ඒකට හිතා වෙනවා, නමුත් මම දන්න බොහෝ දෙනෙක් ඇත්තටම ජ්‍යෙෂ්ඨ ගැන ක්‍රියා කරන්නේ එහෙමයි. බොහෝ දෙනෙක් විශ්වාස කරන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කොහේ හරි ඉන්නවා කියලා, නමුත් අපට තුරුළු වෙන්න මස් ලේ යමක් අවශ්‍ය යයි. අපට අල්ලගන්න කෙනෙක්, අපට ස්පර්ශ කරන්න කෙනෙක්, අපට ඇත්තටම තේරුම් ගන්න කෙනෙක් අවශ්‍ය යයි. ජ්‍යෙෂ්ඨයාට පිළිතුරු දෙන ඡේදයක් කවදා හෝ තිබේ නම්: ජ්‍යෙෂ්ඨ සැලකිලිමත්ද? ඔහුට අපට ස්පර්ශ කළ හැකිද?

අපිට එයාට අල්ලන්න පුළුවන්ද? අද මගේ අවශ්‍ය යනා සපුරාලන්න එයාට ඇත්තටම පුළුවන්ද? අපි දැන් අධි යයනය කරන ශුද්ධ ලියවිල්ල ඒකයි. යේසුස් කිව්වා "මට පිපාසයි" කියලා.

බයිබලයේ සඳහන් වඩාත්ම සිත් ඇදගන්නා සුළු දෙයක් නම්, යේසුස් වහන්සේ තම දේවසේවය ආරම්භ කිරීමට ආසන්නව සිටියදී, ඔහු දින 40 ක් ආහාර නොමැතිව කාන්තාරයට ගිය අතර, බයිබලයේ මුළු ශුද්ධ ලියවිල්ලේම ශේ රෂ්ඨතම අවතක්සේද්‍ර කිරීමක් ඇත, එහි පවසන්නේ "ඔහුට බඩගිනි විය" යනුවෙනි. ආහාර නොමැතිව දින හතළිහක් ගත කළ අතර ඔහු කුසගින්නේ සිටියේය. දැන් ඔහුගේ ජීවිතයේ අවසාන මිනිත්තු කිහිපය තුළ ඔහු කුරුසියේ එල්ලී සිටින විට, අපට ඔහුට පිපාසය ඇති බව පෙනේ.

ඔහුගේ දේවසේවයේ අවසාන කාලවලදී, යේසුස් වහන්සේ මිනිස් අවශ්‍ය යනා වන කුසගින්න සහ පිපාසය සමඟ පොරබදමින් සිටිනු දැකීම මට කුතුහලය දනවන කටුණකි. අපට එසේ පවසන්නේ මන්දැයි ඔබ කවදා හෝ කල්පනා කර තිබේද? මතෙව් 4 වන පරිච්ඡේදයේ යේසුස් වහන්සේ කාන්තාරයේ යන විට එකින් එකලෝකය පාලනය කරන්නේ කවුද කියලා භොයාගන්න හඳුනාකොට සාතන් එක්ක. අපි කතා කරන්නේ සදාකාලික අධි යාත්මික සටන ගැන. ඊට පස්සේ අපිට කියනවා "එයා ගොඩක් බඩගිනි වෙලා හිටියා" කියලා. අපේ පාප ඔක්කොම එයා පිට පටවලා තිබුණු කළම කළ දවසෙම යේසුස් වහන්සේට ඒ කළුවරම අත්විඳින්න සිද්ධ වුණේ ඇයි? ඔහු පියාණන්ව සොයමින් සිටියදී ඔහුව සොයා ගැනීමට නොහැකිව, "මගේ දෙවියනේ, මගේ දෙවියනේ, ඔබ මාව අත්හැරියේ ඇයි?" කියලා අපිටත් කියනවා: ඔහුට පිපාසයෙන් හිටියා.

ඒ දේවල් අපට පවසන්නේ මන්දැයි ඔබ කවදා හෝ කල්පනා කර තිබේද? හෙබේ රච් 4:15-16 හි වචන අපගේ කන්වල සම්පූර්ණයෙන්ම සත් ය වන පරිදි: "මක්නිසාද අපට සිටින්නේ අපගේ දුර්වලකම ගැන අනුකම්පා කළ නොහැකි උත්තම පූජකයෙකු නොවේ, නමුත් අපට සිටින්නේ අප මෙන් සෑම ආකාරයකින්ම පරීක්ෂාවට ලක් වූ - නමුත් පාපයෙන් තොර වූ කෙනෙක්. එබැවින් අපට දයාව ලැබෙන පිණිසත් කටුණාව ලබා ගන්නා පිණිසත්, අපි විශ්වාසයෙන් කටුණාවේ සිංහාසනයට ළඟා වෙමු." මෙය බලන්න, "අපගේ අවශ්‍ය යනා ඇති කාලයේදී අපට උපකාර කිරීමට."

"මගේ හදවත ජ් රිතියට හෝ ගීතයට ඕනෑවට වඩා රිදවන විට යේසුස් වහන්සේ සැලකිලිමත්ද? බර වැඩි වන විට සහ කරදර දුක් විඳින විට සහ මාර්ගය වෙනස්කර හා දිගු වන විට? ඔව්, ඔහු සැලකිලිමත් වේ, ඔහු සැලකිලිමත් වන බව මම දනිමි." නමුත් ගීතයට වඩා හොඳින් පේතෘස් පැවසුවේ "ඔහු ඔබ ගැන සැලකිලිමත් වන බැවින් ඔබේ සියලු කරදර ඔහු පිට තබන්න" යනුවෙනි. (1 පේතෘස් 5:7)

අපුරු රාත් රීන් සහ බියජනක කාලවලදී මා වටා දැන් තැබීමට, ශාරීරිකව මගේ අත අල්ලා ගැනීමට යේසුස් අද මාංසයෙන් මෙහි නැත. ඔහු දැන් මාංසයෙන් මෙහි නොමැති වීම ගැන මම සතුටු වෙමි. මන්ද ඔහු කළ යුතු දේ කර ඇති අතර අපගේ පාපය ඉවත් කර ඇත. ඔහු තවමත් මෙහි සිටියා නම්, එය අපගේ පාපයෙන් වැළකී සිටීමට සහ නිදහස් කිරීමට අවශ්‍ය ය වනු ඇත. ඔහු නැවත ස්වර්ගයේ සිංහාසන කාමරයේ පියාණන් වහන්සේ ඉදිරියෙහි අප වෙනුවෙන් මැදිහත් වන නිසා ඔහු මාංසයෙන් මෙහි නොමැති වීම ගැන මම සතුටු වෙමි. මම සතුටු වෙමි, මන්ද දැන් ඔහු කාලය, ස්ථානය සහ අවකාශය මගින් සීමා කර ඇති මාංශයෙන් ඇසුරුම් කර නැත. ඔහුට අපගේ සියලු වේදනාවන්, දුක් වේදනා සහ අවශ්‍ය යනා එකවර දැන ගැනීමට සහ ඒවාට මුහුණ දීමට හැකිය. අපි ලාදුරු රෝගියෙකු හෝ අන්ධ බාර්ටිමේයස් හෝ අන්ධ මිනිසා මෙන් විය යුතු නැත, අපි උත්සාහ කර සොයා ගැනීමට අවශ්‍ය ය නැත: යේසුස් නාසරෙත්හි සිටිනවාද? යේසුස් කපර්නාවුමේ සිටිනවාද? යේසුස් ජෙරුසලමේ සිටිනවාද? මට ඔහුව දැකීමට අවශ්‍ය යයි. ඔහු එහි සිටී, අපට ඕනෑම වේලාවක ඔහුව ස්පර්ශ කළ හැකි තැන.

ඔහු භෞතිකව මෙහි නොසිටීම ගැන මම සතුටු වෙමි, මන්ද ඔහු අප සමඟ සිටීමට පමණක් නොව, ක් රිස්තුස් වහන්සේ තුළට බව්තීස්ම වීමෙන් අප නව මැවිල්ලක් ලෙස නැගිටුවනු ලැබූ විට අප තුළ ජීවත් වීමට, එනම් දෙවියන් වහන්සේගේ ශුද්ධාත්මයාණන් අප තුළ ජීවත් වීමට ඉතිරි කළේය. අප තුළ ජීවත් වන ශුද්ධාත්මයාණන් අපගේ යාච්ඤාවලදී මැදිහත් වෙමින් සිටී. රෝම 8:26 පවසන්නේ, ඔහු අප වෙනුවෙන් කෙඳිරිගාමීන් සිටින අතර, අපට ඉදිරිපත් කළ යුතු ආකාරය පවා නොදන්නා බවයි. අප ඉල්ලන්නේ කෙසේදැයි නොදන්නා අපගේ අවශ්‍ය සනා ගැන ඔහු පියාණන්ට කතා කරයි. එමනිසා, අපගෙන් කිසිවෙකු යාච්ඤාවෙන් දෙවියන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන විට, ස්වර්ගයේ සිටින යේසුස් වහන්සේට අපට ඇති ඕනෑම අවශ්‍ය සතාවයක් හඳුනාගෙන සපුරාලිය හැකිය. එය ඔබට කිසිදු තේරුමක් නැති දෙයක් නම්, ඔබ කිසි විටෙකත් "මිනිසා" යේසුස් වහන්සේව මුණගැසී නැති නිසා හෝ ඔහු සමඟ මුහුණට මුහුණ කතා කිරීමට අවස්ථාවක් ලෙස යාච්ඤාව කිසි විටෙකත් දැක නැති නිසා ය. යාච්ඤා නොකරන්න, යාච්ඤාවෙන් ජීවත් වන්න. එය සැලකිල්ල පිළිබඳ ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයකි. එක් කතුවරයෙක් පැවසුවේ බෙන්ලෙහෙමේ තොටල්ල දෙවියන් වහන්සේ පැමිණි බව ඔප්පු කරන බවයි. කල්වාරියේ කුරුසය ඔප්පු කරන්නේ දෙවියන් වහන්සේ සැලකිලිමත් වන බවයි.

ඔවුන් විනාකිරී සහ වයින් සමඟ හිසොප් කඳ ඔහුගේ තොල්වලට ඔසවා, "බීම ලැබුණු විට, යේසුස් වහන්සේ, 'සියල්ල අවසන්' යැයි කීවේය. එසේ කිරීමෙන් ඔහු හිස නමා තම ආත්මය අත්හැරියේය." (යොහන් 19:30) දේවත්වය පිළිබඳ ජ්‍යෙෂ්ඨ රකාශයක් කිරීමට පෙර, යේසුස් වහන්සේට මනුෂ්‍යයෙක් අවශ්‍ය සතා සපුරාලීමට සිදු විය. ඔහුගේ මිනිස් පිපාසය සපුරා, එය අඩු වන තුරු, "එය අවසන්" යන වචන ඔහුට හඬ නැගීමට නොහැකි විය. යේසුස් වහන්සේ තුළ අපට කොතරම් මිනුරෙකු සිටීද, අපගේ සියලු පාප සහ ශෝක දරාගත යුතුය. විශ්මයජනක කුරුණාව පාඩම # 1255, ස්ටීව් ෆ්ලැට් 1996 මාර්තු 24